

Jean-Baptiste Lully (1632 – 1687)

možní učitelé: **Carissimi a Legrenzi**

Ve službách: Rogera von Lothringen, rytíře **de Guise**, Anne Marie Louise **de Montpensier**

Předchůdce: **Michael Lambert** (ukázka: **Ombre de mon amant**)

Lully u dvora: 24 houslistů krále - Vingt-Quatre Violons du Roi, 16 petits violons, tzv. La petite bande

Předchůdce ve funkci superintendanta komorní hudby: **Jean de Camberfort**

1662 dostal Lully titul "**Maitre de la Musique de la Famille Royale**"

zprvu Lully zhudebňoval texty od **Isaaca de Benserade**

Spolupráce s Molièrem od r. 1664 do počátku 70 let. První společné dílo: **Princesse d'Élide** (1664). Vytvořili společně formu divadelní **Comédie-ballet** - např. **Monsignor de Pourceaugnac** [*Purseňak*] nebo **Le Bourgeois gentilhomme**

Ukázka: La Cérémonie Turque

Předchůdce na poli tragédie lyrique: Pierre Perrin, Robert Cambert. Dílo: opera **Pastorale d'Issy** (1659)

Lully na základě královského patentu založil "**Académie Royale de Musique**"

Libretista: Philipp Quinault - libreta psaná v duchu tragédií Corneilla a Racina, ovšem nezachovávala trojí jednotu.

Cadmus et Hermione (1673),

Alceste (1674),

Thésée (1675),

Atys (1676), **nejoblíbenější opera krále**, která byla na repertoáru nepřetržitě do r. 1740,

Isis (1677),

Bellerophon (1679),

Proserpine (1680),

Persée (1682),

Phaeton (1683),

Amadis (1684),

Roland (1685).

Vrcholnými operami jsou především **Armida** a **Acis a Galatea**, obě v r. 1686

Charles Batteaux, - Les beaux arts 1746

Lully se okrajově věnoval i kompozici **chrámových děl**. Oblíbené: **Te Deum** a **Miserere**

Lullyho orchestrální sazba byla **pětihlasá**. Tato pětihlasost vlastně vytvořila tradici **orchestrálního zdvojování**

pětihlasá orchestrální sazba střídala s tříhlasou dechovou sazbou - trio ze 2 hobojů a 1 fagotu (nebo řídčeji 2 houslí a vccl). Do určité míry suplovalo toto střídání formu **concerta grossa**

Tance, které používal Lully v operách: passepied, rigaudon, bourrée, gavota, především pak menuet a pochod.

Tzv. „němečtí lullysté“: **J. S. Kusser, G. Muffat, J. C. F. Fischer**